

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-03/23-14/26

URBROJ: 65-23-02

Zagreb, 1. veljače 2023.

MINISTARSTVO ZDRAVSTVA
gospodinu
prof. dr. sc. Viliju Berošu, ministru

U prilogu dostavljam zastupničko pitanje **Sabine Glasovac**, zastupnice u Hrvatskom saboru, postavljeno u skladu s odredbom članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Na temelju članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, odgovor u pisanom obliku na postavljeno zastupničko pitanje dostavite u roku od 30 dana od dana kad Vam je pitanje dostavljeno.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

Na znanje:
- Vlada Republike Hrvatske

HRVATSKI SABOR

Sabina Glasovac, potpredsjednica
Hrvatskog sabora

Zagreb, 1. veljače 2023. godine

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 5

Prejeto	01-02-2023	
Identifikacijski broj	021-03/23-14/26	65
Uredni broj	6531-23-01	- -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje, naknada putnih troškova u vezi s korištenjem prava na zdravstvenu zaštitu iz obveznoga zdravstvenog osiguranja

Poštovani gospodine predsjedniče Hrvatskoga sabora,

sukladno članku 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora, molim Vas da ministru zdravstva Viliju Berošu prosljedite moje zastupničko pitanje, kako slijedi:

Poštovani gospodine ministre,

sukladno Zakonu o obveznom zdravstvenom osiguranju te Pravilniku o uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje (HZZO) nadoknađuje troškove prijevoza ako je osigurana osoba zbog korištenja zdravstvene zaštite upućena u ugovornu zdravstvenu ustanovu u mjesto koje je udaljeno 50 ili više kilometara od mjesta njezina prebivališta jer odgovarajuću zdravstvenu zaštitu, sukladno svom zdravstvenom stanju ne može ostvariti u bližoj ugovornoj zdravstvenoj ustanovi, odnosno ordinaciji ugovornog doktora privatne prakse s ugovorenom djelatnošću za tu vrstu zdravstvene zaštite.

Međutim, u navedenom postupku u praksi se događaju nelogičnosti čije posljedice osjećaju hrvatski građani koji žive izvan velikih gradova u trenutku kada moraju putovati na zdravstveni pregled, operaciju ili rehabilitaciju u bolnicu, odnosno drugu zdravstvenu ustanovu u drugi grad te Vas molim da mi na sljedeća pitanja odgovorite:

- 1.) Po navedenom Zakonu i Pravilniku, propisana minimalna udaljenost od mjesta prebivališta do zdravstvene ustanove iznosi 50 kilometara, ali je nejasno zbog čega se upravo ta udaljenost smatra relevantnom. Što se događa ukoliko je ta udaljenost primjerice 49 kilometara? Mora li netko tko živi u mjestu koje je od bolnice udaljeno 49 kilometara platiti troškove sam, dok će onaj tko živi samo kilometar dalje dobiti punu naknadu troškova i smatrate li to pravednim i ispravnim?
- 2.) Prilikom izračuna kilometraže za **naseljena mjesta u sastavu jedinica lokalne samouprave sa statusom grada**, službe u HZZO-u kod računanja udaljenosti ne uzimaju u obzir stvarnu udaljenost od nečijeg mjesta stanovanja (točnije: prebivališta/mjesta polaska) do bolnice (točnije: mjesta upućivanja), nego udaljenost sjedišta jedinice lokalne samouprave - grada iz koje je pacijent i bolnice, što je apsurdno. Dakle, netko živi u naselju koje je od bolnice udaljeno primjerice 60 kilometara, ali HZZO uzima u obzir

udaljenost centra grada kojem osiguranik administrativno pripada, iako je njegova kuća kilometrima udaljena od centra grada, u drugom naselju, pa se računa da je od bolnice udaljen 40 kilometara **jer je toliko udaljen centar grada** i tada se trošak prijevoza ne nadoknađuje. Smatrate li to pravednim i ispravnim, **naročito imajući još i u vidu da nijednim propisom nije uređeno koje naselje je, u stvari, centar grada?**

- 3.) Temeljem Zakona o prebivalištu u članku 2. prebivalište je jasno definirano kao „mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila...“, „mjesto“ kao „grad ili općina i naselje koje je u sastavu grada ili općine, sukladno propisima o područnom ustrojstvu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Vezano na to, Zakon o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj u svom izričaju ne radi nikakvu razliku između gradskih i prigradskih naselja koja ulaze u sastav gradova i općina, već naselja navodi abecednim redom dajući im jednaku važnost. Stoga se postavlja pitanje na temelju kojega propisa građanima koji su primjerice udaljeni adresom prebivališta 65 kilometara od adrese bolnice u koju se upućuju, uskraćujete pravo na naknadu troškova na koje imaju pravo temeljem Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju, **računajući im udaljenost od bolnice samo do centra grada u kojem imaju prebivalište, koji, usput, nijednim propisom nije ni određen kao centar grada?**
- 4.) Temeljem čega ste, **za osiguranike koji žive u jedinicama lokalne samouprave sa statusom gradova**, Pravilnikom o uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja povećali zakonom minimalno utvrđenu granicu od 50 km kao uvjet za stjecanje prava na naknadu dodavši Pravilnikom **još 20 km** za ostvarivanje tog prava? Podsjećam da su pravilnici podzakonski akti, a da donositelji pravilnika nemaju ovlaštenja mijenjati Zakon, a još manje donositi Pravilnik koji je u suprotnosti sa Zakonom o obveznom zdravstvenom osiguranju i Zakonom o prebivalištu. **HZZO nije imao pravo Pravilnikom utvrđivati „svoju“ definiciju prebivališta, a naročito u situaciji kada Zakon o prebivalištu to čini na jasan i nedvosmislen način. Time se Pravilnik HZZO-a stavio iznad Zakona o prebivalištu, a Upravno vijeće HZZO-a kao donositelj Pravilnika iznad Hrvatskog sabora kao donositelja Zakona o prebivalištu.**
- 5.) U nekim slučajevima, obiteljski liječnici pišu uputnice pacijentima i za one zdravstvene ustanove koje nisu nužno najbliže, ali pružaju odgovarajuću zdravstvenu skrb koju bliže ustanove ne mogu pružiti na odgovarajući način, a HZZO takve troškove ne priznaje nego ih naplaćuje liječnicima. Smatrate li da je to pravedno i ispravno? Zbog čega te putne naloge ne izdaje HZZO?
- 6.) Zaključno, što ćete poduzeti kako bi se gore navedene nezakovitosti, nelogičnosti i nepravde ispravile, kako bi se protuzakonita i diskriminatorna praksu dokinula te kako bi svi građani Republike Hrvatske, bez obzira na mjesto stanovanja i imovinski status, imali jednaka prava pri korištenju zdravstvenih usluga, odnosno kako im se ne bi uskraćivala zakonom zajamčena prava?

S poštovanjem,

Sabina Glasovac

